Nazwa projektu: ***„Nie wszystko stracone – wsparcie osób zagrożonych marginalizacją"***

Program Operacyjny: **Sektorowy Program Operacyjny Rozwój Zasobów Ludzkich**

Priorytet: **I Aktywna polityka rynku pracy oraz integracji zawodowej i społecznej**

Działanie: **1.5 Promocja aktywnej polityki społecznej poprzez wsparcie grup szczególnego ryzyka**

Realizator: **Polska Fundacja Ośrodków Wspomagania Rozwoju Gospodarczego OIC Poland w Lublinie**

Okres realizacji: **03 kwietnia 2006 – 01 września 2007**

Budżet projektu: **499 051,08 PLN**

w tym dofinansowanie 4 990,51 PLN

Instytucja wdrażająca**: Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej**

Departament Wdrażania Europejskiego Funduszu Społecznego

Celem realizacji projektu **"Nie wszystko stracone" - wsparcie osób zagrożonych marginalizacją** jest ograniczenie zjawiska marginalizacji i odrzucenia społecznego 100 osób długotrwale bezrobotnych (powyżej 24 miesięcy) z terenu województwa lubelskiego i przygotowanie ich do ponownego wejścia na rynek pracy, zatrudnienia i powrotu do czynnego życia zawodowego. Zakładane działania przyczynią się do podniesienia, uaktualnienia lub uzyskania nowych kwalifikacji zawodowych i jednocześnie umożliwią przełamanie oporu przed podjęciem pracy,wzrost samooceny i wiary we własne siły. Projekt przewiduje: poradnictwo psychologiczne (grupowe i indywidualne) mające na celu przezwyciężanie problemów, kształcące umiejętności radzenia sobie w trudnych sytuacjach, warsztaty obejmujące diagnozowanie potencjału zawodowego - doradztwo zawodowe, szkolenia i kursy językowe, coaching - aktywne pośrednictwo pracy. Zakres tematyczny projektu jest zgodny z celem Działania 1.5 SPO RZL.

Problem wykluczenia społecznego poprzez długotrwałe pozostawanie bez pracy stanowi jeden z kluczowych i najbardziej palących problemów, jakie czekają na rozwiązanie w Polsce. Bowiem w naszym kraju od lat stale wzrasta liczba osób długotrwale bezrobotnych. Na podstawie analizy danych z lat 2000-2005 wynika, iż w 2000 r. liczba bezrobotnych zarejestrowanych powyżej 24 miesięcy wynosiła 608 973, w 2001 844 627, w 2002 990 513, w 2003 1 070 602, a już w 2004 1 055 164, na koniec II kwartału 2005 r. 1 013 003. Wzrost liczony od roku 2000 w stosunku do 2005 wynosi aż 13,3%. Coraz bardziej niepokojący staje się ten fakt jeśli po dogłębnej analizie okazuje się, że w grupie osób pozostających bez pracy powyżej 24 miesięcy najwięcej jest osób w wieku od 25-34 (186 793;23,5%) lat i 45-54 (175 936), a więc osób będących w wieku produkcyjnym. Jeśli chodzi o poziom wykształcenia to dane również zatrważają. Dominują osoby z wykształceniem gimnazjalnym i poniżej (232 174 osób, 25,16% w liczbie osób ogółem z tym wykształceniem), i zasadniczym zawodowym (201 622 osób, 21,69%).

Województwo lubelskie plasuje się w czołówce najbiedniejszych regionów w całej UE. Ma to również swoje odbicie w danych dotyczących poziomu bezrobocia. Na koniec lipca br. zarejestrowanych było 155 230 osób bezrobotnych, z tego 107 912 osób (tj. 69,5%) pozostawało bez pracy długotrwale, w tym 59 819 osób, które bez zatrudnienia pozostają już dłużej niż 2 lata czyli 55,43%. Wydłużająca się bezczynność zawodowa w znaczny sposób zmniejsza szansę tej grupy bezrobotnych na ponowną aktywizację zawodową. Specyfika problemów tej grupy osób powoduje, to że udzielane tym osobom wsparcie ma mieć charakter kompleksowy (poradnictwo psychologiczne, doradztwo zawodowe (IPD), szkolenia zawodowe podnoszące bądź aktualizujące kwalifikacje, i pośrednictwo pracy z coachem).

Populacja osób wykluczonych i o niskiej aktywności zawodowej jest bardzo zróżnicowana pod względem przyczyn pozostawania bez pracy i na marginesie życia społecznego, jak i potrzeb w zakresie reintegracji społeczno-zawodowej. Uwagę zwraca wielowymiarowość uwarunkowań i skutków wykluczenia społecznego i niskiej zatrudnialności, ich kumulatywny, stopniowalny charakter oraz nierzadko syndrom deprywacji materialnej i dezintegracji społecznej. Grupy wykluczone i o obniżonej zdolności do pracy to w dużym stopniu równocześnie najuboższa część społeczeństwa polskiego. Zbiorowości te cechuje ubóstwo materialne, przejawiające się zwykle bardzo niskim poziomem dochodów, długookresowe i wielokrotne pozostawanie poza rynkiem pracy, a także długotrwały brak dostępu do szkolenia zawodowego, brak jakichkolwiek stałych źródeł utrzymania i wsparcia, korzystanie ze świadczeń pomocy społecznej, niedostateczny dostęp bądź brak dostępu do świadczeń medycznych, rehabilitacyjnych, opiekuńczych i innych usług społecznych. Kumulacja niekorzystnych cech i warunków powoduje, że oferty pracy dla osób zagrożonych społecznym wykluczeniem i nim dotkniętych należy integrować ze zindywidualizowanymi działaniami socjalno-edukacyjnymi, stosownie do trudności i potrzeb. Osoby te bowiem często utraciły podstawowe umiejętności funkcjonowania

społecznego i zwykle natrafiają na zwiększone problemy socjalne, psychologiczne oraz zdrowotne.

Długotrwale bezrobotny wpada w „zaklęty krąg niemożności": narastających własnych barier psychicznych, połączonych z niechęcią pracodawców do zatrudniania osób długo pozostających bez pracy. Długotrwałe bezrobocie jest postrzegane jako przyczyna wielu patologii społecznych.

Bariery na jakie napotykają osoby bezrobotne i ich rodziny to:

1) pogorszenie sytuacji finansowej - brak środków finansowych na utrzymanie siebie, jaki w większości przypadków całej swojej rodziny, powoduje, że człowiek przeżywa poczucie winy i wstydu, z którymi często nie potrafi sobie poradzić.

2) niski poziom wykształcenia; Dane statystyczne udowodniły ponad wszelką wątpliwość że stanowi to jeden z poważniejszych problemów tej grupy. Dzięki proponowanym kursom zawodowym i szkoleniom zawodowym podwyższy się poziom wykształcenia beneficjentów.

3) niskie i zdezaktualizowane kwalifikacje - szkolenia podwyższą, uaktualnią posiadane kwalifikacje,

4) brak umiejętności poszukiwania pracy; doradztwo zawodowe i stworzenie IPD zwiększy umiejętność poruszania się po rynku pracy. Poszukiwanie pracy z coachem (doświadczonym pośrednikiem pracy) zwiększy szansę znalezienia pracy.

5) bariery psychologiczno-mentalne - utrata pracy to zamknięcie drzwi, które kiedyś były otwarte.

Osoby długo bezrobotne często widzą już tylko zamknięte drzwi, bez klamki, która mogłaby je otworzyć. Frustracja, poczucie bezsilności, stres i lęk przed przyszłością zaburzają normalne funkcjonowanie. Zastanawiając się nad swoją niepewną przyszłością i odczuwając silne napięcie związane ze stresem często nie potrafią znaleźć sobie miejsca w domu. Rzeczywistość dla takiego człowieka staje się nieprzewidywalna i bardziej przypadkowa. Po utracie pracy dotychczasowy rytm dnia

zostaje przerwany, nie ma wyznaczonych ram czasowych, nie ma presji na wykonywanie poszczególnych czynności, które są wykonywane wolniej niż zwykle. Pojawia się odczucie nudy powiązane bezpośrednio z poczuciem presji, że trzeba coś z tą sytuacją zrobić. Taki stan rzeczy wywołuje silne napięcie, przed którym bezrobotny broni się tak naprawdę nic nie robiąc, zwiększając tym samym swoje napięcie i stres. Osoba staje się bezczynna, zaczyna długo spać, nie czuje motywacji do podejmowania jakichkolwiek działań. Czasem nawet idąc po ulicy robi to wolniej niż zwykle. Jest to zamknięte koło, które trudno jest przerwać samemu.

Konsekwencją takiego stanu rzeczy może być apatia, depresja, często też myśli samobójcze, które w wielu przypadkach mogą zakończyć się próbami samobójczymi. Część osób radzi sobie z tą sytuacją sięgając po alkohol i inne środki odurzające, co może prowadzić do uzależnienia. Osoba bezrobotna doświadczając takich uczuć może być uciążliwa dla otoczenia. Osoby bliskie zaczynają się od niej odsuwać. Człowiek coraz bardziej czuje się wyobcowany społecznie, co w konsekwencji może prowadzić do nieufności i poczucia bycia niepotrzebnym.

Najbardziej destruktywnym kosztem psychologicznym pozostawania bez pracy jest poczucie bycia gorszym od innych i w związku z tym znaczne obniżenie poczucia własnej wartości a przede wszystkim oceny własnych możliwości. Może to doprowadzić to tego, iż osoba zaprzestanie zupełnie poszukiwania pracy, ponieważ jest przekonana, że nie podoła nowym obowiązkom. Osoby długo pozostające bez pracy ponoszą bardzo poważne koszty psychologiczne. Kształtuje się u nich ogólna postawa rezygnacji, bezsilności i bezradności. Wraz z przedłużającym się czasem trwania sytuacji bezrobocia osoby mają coraz większą trudność w koncentracji uwagi, orientacji w rzeczywistości, ponoszą duże koszta zdrowotne i nabywają też poczucia odrębności społecznej. W tym jak człowiek bezrobotny funkcjonuje dużą rolę odgrywa społeczeństwo i to jak bezrobotny jest traktowany przez innych. Często jest to grupa izolowana i w pewnym sensie określana jako ułomna. Dzięki wcześniejszej

diagnozie zaproponowane wsparcie psychologiczne ma zlikwidować bądź znacznie ograniczyć tę barierę.

Wychodząc naprzeciw Polska Fundacja Ośrodków Wspomagania Rozwoju Gospodarczego OIC Poland w Lublinie stworzyła projekt „Nie wszystko stracone – wsparcie osób zagrożonych marginalizacją".

Przedsięwzięcie jest realizowane od **03.04.2006 do 01.09.2007**. Projekt jest finansowany jest ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich Priorytet I: Aktywna polityka rynku pracy oraz integracji zawodowej i społecznej Działanie 1.5 Promocja aktywnej polityki społecznej poprzez wsparcie grup szczególnego ryzyka schemat a) Wspieranie osób z grup zagrożonych wykluczeniem społecznym.

W dniu 31 maja 2006 roku odbyła się konferencja otwierająca projekt, mająca na celu jego promocję i jak również prezentację możliwości wsparcia osób zagrożonych marginalizacją przez Europejski Fundusz Społeczny. Brało w niej udział 56 osób, wśród nich Dyrektorzy Powiatowych Urzędów Pracy, Kierownicy Powiatowych Centrów Pomocy Rodzinie i Ośrodków Pomocy Społecznej z terenu całej Lubelszczyzny, jak i przedstawiciele organizacji pozarządowych.

Osoby biorące udział w konferencji otrzymały materiały konferencyjne zawierające szczegółowe zagadnienia związane z realizacją projektu ale również z sytuacją osób długotrwale bezrobotnych na terenie Lubelszczyzny.

Podczas konferencji przedstawiono możliwości finansowania projektów ze sfery polityki społecznej i ryku pracy w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, jako ważnych elementów mogących pozytywnie wpłynąć na zmniejszenie izolacji społecznej i zawodowej osób zagrożonych marginalizacją.

W czasie konferencji wymieniono poglądy dotyczące zagadnienia aktywizacji społecznej i zawodowej osób zagrożonych marginalizacją. Prezentowane postawy pochodziły z różnych stron, pracowników Urzędów Pracy, Ośrodków Pomocy Społecznej, Powiatowych Centrów Pomocy Rodzinie jak i organizacji pozarządowych zajmujących się problemami wykluczenia społecznego.

W ramach projektu wsparciem zostało objętych 100 osób długotrwale bezrobotnych (zarejestrowanych powyżej 24 miesięcy). Z czego 12 osób w sposób długotrwały korzysta z pomocy społecznej, 3 osoby to matki samotnie wychowujące co najmniej jedno dziecko w wieku do lat 7. Ostatecznie w projekcie aktywnie uczestniczyło 96 osób. W grupie Beneficjentów 75 osób to kobiety a 21 osoby to mężczyźni.

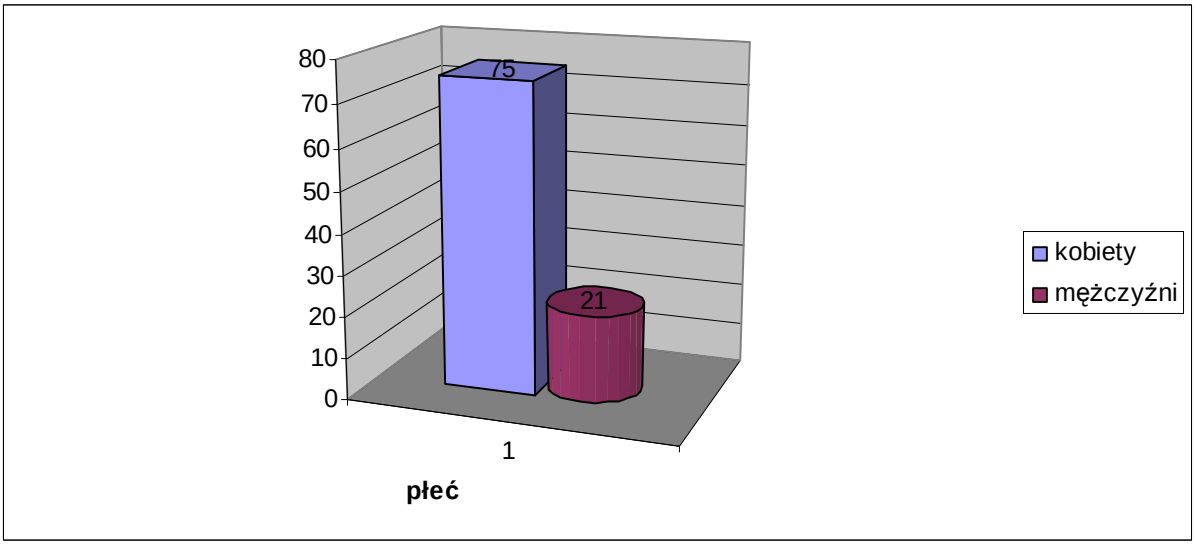

W grupie 96 osób objętych projektem 41 osób pochodzi z terenów wiejskich a 55 z miejskich.

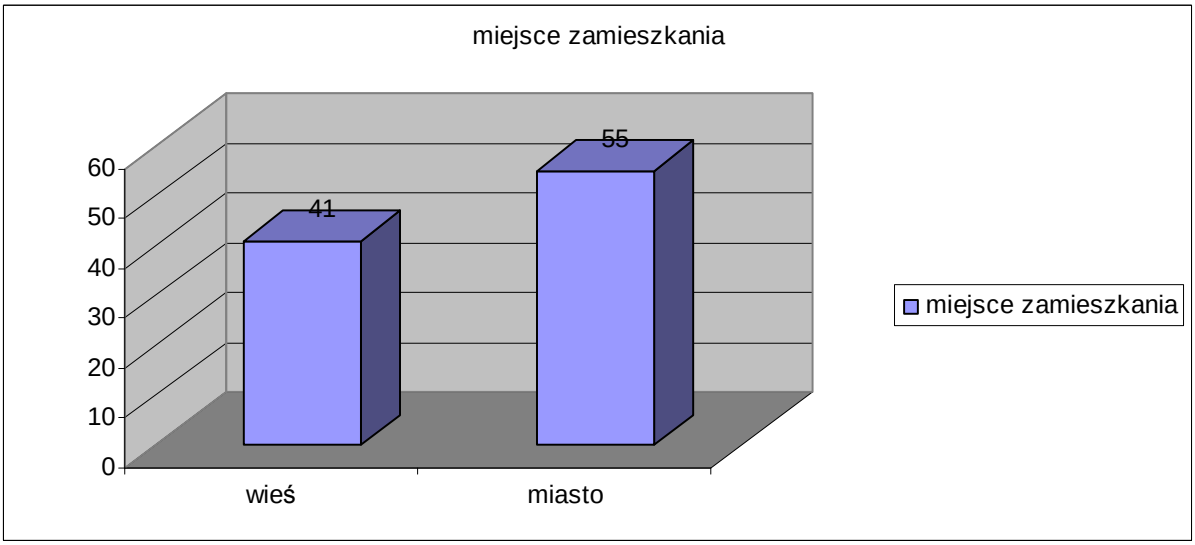

Przeprowadzono 500 godzin poradnictwa psychologicznego i 500 godzin doradztwa zawodowego, w ramach którego utworzono dla Beneficjentów 100 indywidualnych planów zawodowych.

W szkoleniach zawodowych wzięło udział 96 osób. Z czego w języku angielskim wzięło udział 21 osób, w szkoleniu „Obsługa baz danych i tworzenie stron www" – 21 osób, „Przedstawiciel handlowy wraz z obsługą komputera" – 8 osób, „Podstawy rachunkowości i księgowość komputerowa" – 25 osób, a w szkoleniu „Sekretarka – asystentka szefa wraz z elementami gospodarki magazynowej" – 21 osób.

W trakcie projektu zrezygnowało 9 osób z czego 6 z powodu podjęcia zatrudnienia.

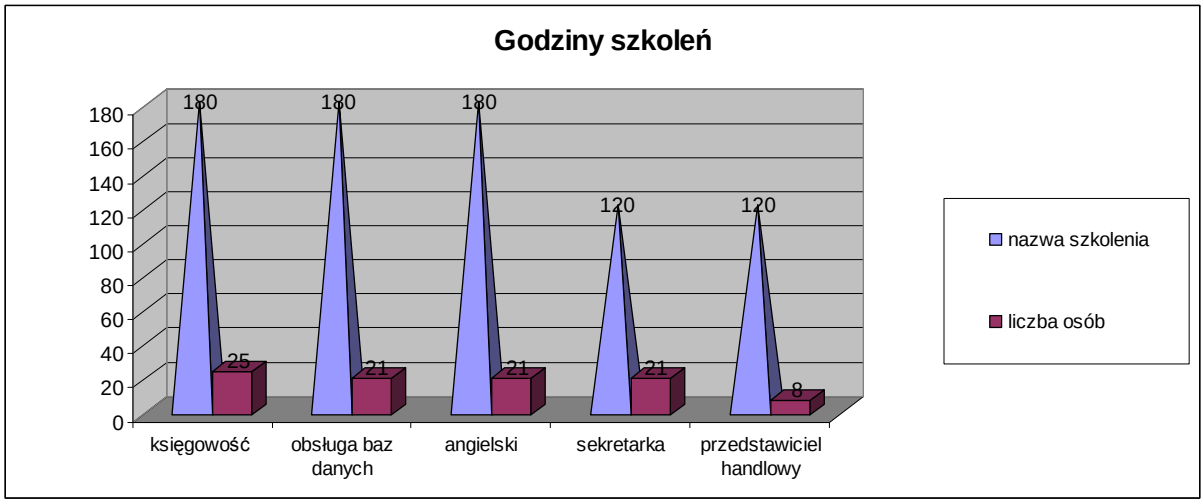

Ćwiczenia praktyczne obsługi urządzeń biurowych na szkoleniu „Sekretarka asystentka szefa wraz z elementami gospodarki magazynowej".

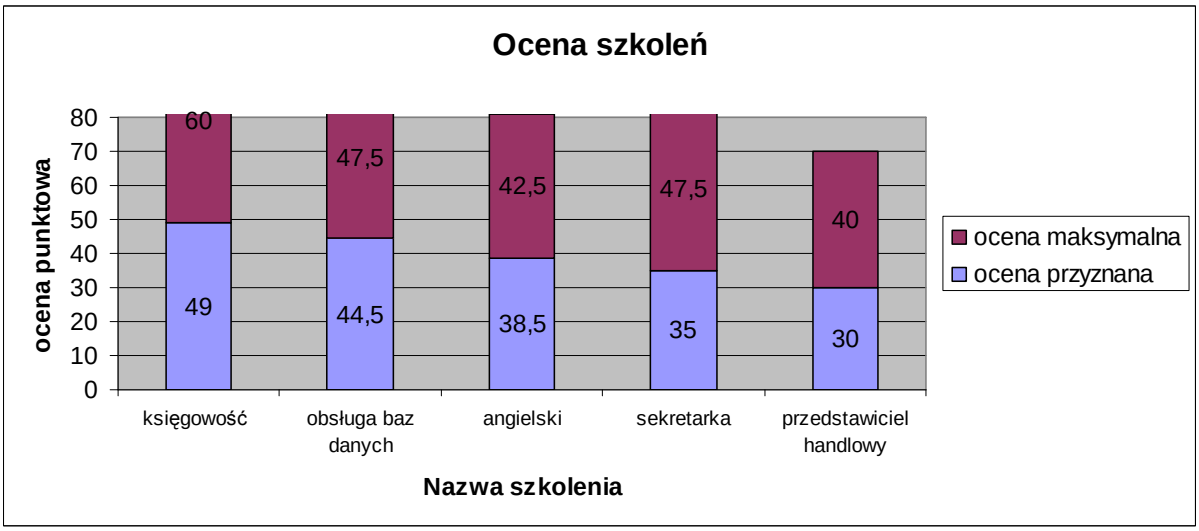

Najlepiej ocenianym szkoleniem było szkolenie „Obsługa baz danych i tworzenie stron www" (93,68% ocen pozytywnych). Kolejne wysoko oceniane to „Język angielski" – 90,58%, „Podstawy rachunkowości i księgowości komputerowej" – 81,66%, „Przedstawiciel handlowy wraz z obsługą komputera" – 75%, „Sekretarka – asystentka szefa wraz z elementami gospodarki magazynowej" – 73,68%.

Ponadto 6 osób po ukończeniu szkolenia „Język angielski" zdało egzamin językowy „City&Guilds" i uzyskało certyfikat.

W czasie szkoleń osobom bezrobotnym zostały wypłacone dodatki szkoleniowe, stypendia szkoleniowe, zwrot kosztów dojazdu na miejsce szkolenia jak również dla osób samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko do lat 7 – refundacja kosztów opieki nad osobami zależnymi. Ponadto w trakcie trwania szkoleń zapewniono wyżywienie, bezpłatne materiały szkoleniowe.

W czasie prowadzenia coachingu – aktywnego pośrednictwa pracy zatrudnienie uzyskało 34 osoby. 98% ofert pracy pochodziła z sektora prywatnego w zakresie usług. Ponad 80 osób stwierdziło niewątpliwą korzyść z otrzymanego wsparcia.

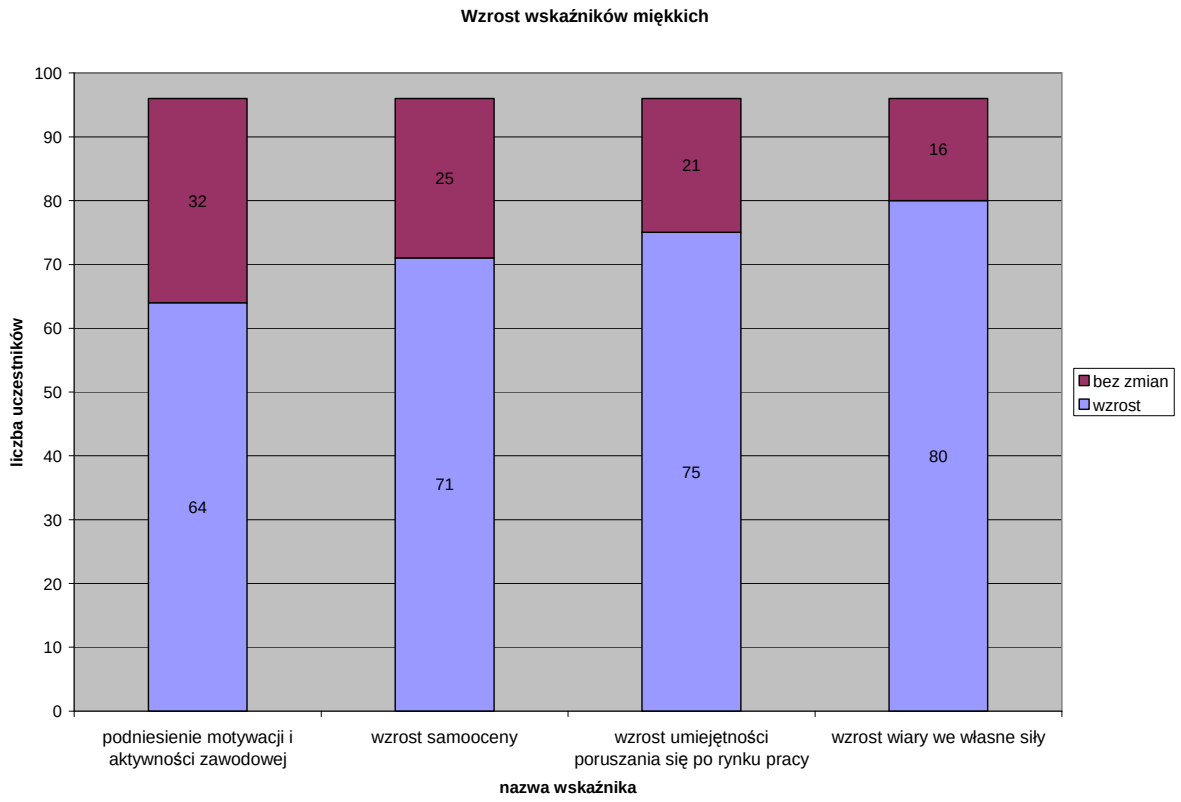

Jednym z bardziej istotnych kwestii jest osiągnięcie odpowiednich wskaźników miękkich. Na podstawie analizy ankiet do mierzenia wskaźników miękkich, opracowanej na potrzeby realizacji projektu, Projektodawca może stwierdzić, iż realizacja projektu zakończyła się pełnym sukcesem. Na 96 osób 64 osób podniosło motywację i aktywność zawodową, 71 cechuje się wzrostem samooceny, 75 osób wzrostem umiejętności poruszania się po rynku pracy, a 80 osób wzrostem wiary własne siły.

REALIZATOR PROJEKTU

Polska Fundacja Ośrodków Wspomagania Rozwoju Gospodarczego "OIC Poland" jest prywatną polską organizacją pozarządową, utworzoną w 1991 roku z siedzibą w Lublinie. Fundacja utworzona została z inicjatywy przedstawicieli lokalnej społeczności zainteresowanych podjęciem aktywnych działań na rzecz stymulowania rozwoju gospodarczego i społecznego w regionie lubelskim. Od chwili powstania Fundacja poprzez różne formy szkoleniowe, doradcze, pośrednictwo pracy, transfer know-how tworzy silne zaplecze edukacyjne ograniczające skutki bezrobocia i wspomagające rozwój gospodarczy w regionie Misją Fundacji jest zapobieganie bezrobociu i promowanie rozwoju gospodarczego poprzez projektowanie i wdrażanie programów edukacyjnych i doradczych, pośrednictwo pracy, transfer nowoczesnych technologii w dziedzinie zarządzania, restrukturyzacji, zarządzania finansami i rozwoju przedsiębiorczości. Jednym z priorytetowych i najważniejszych projektów edukacyjnych Fundacji jest Wyższa Szkoła Ekonomii i Innowacji, której Fundacja jest założycielem i organem prowadzącym. Od momentu powstania Fundacja ,,OIC Poland" przygotowuje i realizuje programy finansowane ze środków pomocowych skierowanych na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw, pomoc bezrobotnym, osobom zagrożonym społeczną marginalizacją, absolwentom szkół średnich i wyższych. W ostatnich latach nastąpił szybki rozwój Fundacji zarówno w wymiarze działalności jak i zatrudnienia. Rozmiary działalności Fundacji spowodowały konieczność zmiany struktury i organizacji, co znalazło odbicie we wdrożonym w bieżącym roku w Fundacji Systemie Zarządzania Jakością. W dniu 11 lipca 2006 Fundacja otrzymała certyfikat potwierdzający zgodność posiadanego Systemu Zarządzania Jakością z wymaganiami normy PN-EN ISO 9001:2001 w zakresie usług szkoleniowych, doradczych i informacyjnych.

Obecnie realizowane projekty obejmują ponad 10 000 beneficjentów; 178 różnych szkoleń dla ok. 780 grup szkoleniowych. Wszystkie działania Fundacji realizowane są

w formie projektowej z podziałem na pięć działów: projekty dla przedsiębiorstw, projekty społeczne, projekty edukacyjne, projekty zagraniczne oraz projekty komercyjne realizowane na zlecenie firm. Wartość realizowanych w okresie 2006-2007 projektów to prawie 30 milionów złotych – daje to Fundacji pozycję największego realizatora nie inwestycyjnych (miękkich) projektów unijnych w województwie lubelskim

Fundacja jest członkiem:

- Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw (nr 03/09/2005/158). Krajowy System Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw [KSU] jest siecią dobrowolnie współpracujących ze sobą niekomercyjnych organizacji świadczących na rzecz mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorstw oraz osób podejmujących działalność gospodarczą, usługi: doradcze (w tym o charakterze ogólnym oraz o charakterze proinnowacyjnym), szkoleniowe, informacyjne i finansowe (w tym udzielanie poręczeń oraz udzielanie pożyczek).
- Krajowej Izby Gospodarczej
- Lubelskiego Związku Pracodawców

Posiadamy certyfikat nr 281/SZJ/2006 zgodności Systemu Zarządzania Jakością z wymaganiami PN-EN ISO 9001:2001 w zakresie usług szkoleniowych, doradczych i informacyjnych wydany dnia 11 lipca 2006 roku przez ZETOM-CERT Sp. z o.o. PN-EN ISO 9001:2001 to najnowsza edycja norm serii ISO 9000, która przedstawia wymagania, pozwalające świadczyć usługi zgodne z wymaganiami klienta oraz doskonalić system zarządzania jakością w sposób ciągły. System ten pozwala wyeliminować te działania firmy, które są dla niej niepotrzebne i nieopłacalne oraz pozwala obniżyć koszty działań.

Program studiów podyplomowych „Zarządzanie Opieką Zdrowotną" prowadzonych przez Polską Fundację Ośrodków Wspomagania Rozwoju Gospodarczego „OIC Poland" i Wyższą Szkołę Ekonomii i Innowacji jako jedne z 12 w Polsce otrzymał akredytację. Certyfikat przyznano na okres 3 lat. Program certyfikacji realizowany jest w ramach programu QAS – Wspieranie Edukacji Menedżerów Służby Zdrowia realizowanego przez STOMOZ i finansowanego przez Polsko-Amerykańską Fundację Wolności.